

ת"פ 15029/01/18 - מדינת ישראל נגד פרונס ענבר כהן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 15029-01-18 מדינת ישראל נ' כהן
תיק חיצוני: 236581/2017

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	פרונס ענבר כהן

החלטה

לפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום בשל אי קיום חובת השימוע, הקבועה בסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

1. כנגד הנאשמת הוגש ביום 7.1.18 כתב אישום המייחס לה עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה - עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירת גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

2. ביום 10.11.19 טענה ב"כ הנאשמת לביטול כתב אישום וזאת בשל העובדה כי לא נערך שימוע כדין לנאשמת. ב"כ הנאשמת הגישה מסמך של מעקב רשות הדואר (נ/1) ממנו עולה כי אין נתונים להצגה ביחס לדבר הדואר הממוספר. כמו כן הגישה ב"כ הנאשמת פסיקה רלוונטית ובקשה להורות לביטול כתב האישום.

3. המאשימה בתגובתה טענה כי אין מקום לבטל את כתב האישום לצורך עריכת הליך שימוע תקין. עוד טוענת המאשימה כי ביום 28.8.17 בטרם הגשת כתב האישום נשלח לכתובתה של הנאשמת מכתב יידוע כחוק. לטענת המאשימה המכתב נשלח בדואר רשום ולא הוחזר לשולח. המאשימה טוענת עוד כי חובת היידוע בוצעה כדין וכי מבדיקה שערכה מור רשות הדואר נמסר לה כי הנתונים המוצגים באתר החברה נכונים לשנה אחת בדיעבד לכל היותר ולאור העובדה שהמכתב נשלח ביום 28.8.17 לא ניתן לראות נתונים לגבי מכתב זה.

מוסיפה וטוענת המאשימה בתגובתה כי נוכח השיהוי הניכר בהעלאת הטענה על ידי הנאשמת אין בידי המאשימה את הכלים לבחון טענותיה. לפיכך עתרה המאשימה כי בית המשפט ידחה את הטענה. עם זאת ציינה המאשימה בתגובתה כי לפני משורת הדין תאפשר ביצוע שימוע בדיעבד.

4. ב"כ המאשימה בתשובתה לתגובה טענה שאין מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי שכן הטענה הועלתה בהזדמנות הראשונה וכי לא היה באפשרות הנאשמת לטעון את הטענה בשלב מוקדם יותר בהיעדר ייצוג. לגופו של עניין טוענת ב"כ הנאשמת שהמאשימה לא הוכיחה את משלוח המכתב .

5. לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בתגובות שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

6. הליך השימוע מעוגן בסעיף 60א לחסד"פ ונועד לאפשר לחשוד בעבירת פשע להציג טענותיו בפני התביעה בטרם תתקבל החלטה על הגשת כתב אישום בעניינו. על החשיבות של זכות השימוע ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת החוק:

" ההחלטה להעמיד אדם לדין, ובעיקר לגבי עבירות חמורות היא החלטה רבת משמעות בחברה שאנו חיים בה. די בכתב אישום, לבטח בעבירות חמורות, כדי לפגוע פגיעה קשה בנאשם. מסיבה זו מוצע להעניק זכות השימוע למי שמרגע ההכרעה בעניינו ישתנה מעמדו הציבורי (הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 26) (זכות השימוע) התשנ"ט-1999, הצ"ח 2802).

כמו כן ראו לעניין זה בג"צ 4175/06 הרב אלבוז נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' וכן ע"פ 1053/13 הייכל נ' מדינת ישראל (23.6.13).

7. החלטה להעמיד אדם לדין היא החלטה מנהלית. בענייננו, טוענת המאשימה כי שלחה את מכתב היידוע וראיה לכך היא העובדה כי על המכתב מודבקת מדבקת המספור של דואר הרשום יחד עם זאת אני סבורה כי אין בכך כדי להוכיח כי המכתב נשלח בפועל ולא הוגשה לעיוני כל אסמכתא לכך. יתירה מכך, מרישומי רשות הדואר עולה כי אין כל מידע באשר למספור של דבר הדואר דבר אשר מחזק את עמדת ההגנה כי המכתב לא נשלח (על אף שהודבקה מדבקה). ייתכן כי המאשימה שלחה לנאשמת מכתב יידוע, אך אין בידה להוכיח זאת.

8. סעיף 60א(ג) לחסד"פ קובע כי נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה. אלא שבענייננו סבורני כי המאשימה לא הוכיחה כי המכתב נשלח, לפיכך אין בהוראות סעיף זה כדי לחזק את טענות המאשימה.

לפיכך, הגשת כתב האישום כנגד הנאשמת נעשתה ללא שימוע כדין ונראה כי נפל פגם בהחלטה להעמיד לדין את הנאשמת.

9. פגם שנפל בהליך, יכול להביא לתוצאות שונות, לרבות ביטול כתב אישום. נקבע בפסיקה כי פגם בפעולת הרשות ייבדק על פי עוצמת הפגם ונסיבות המקרה. על פי הפסיקה עשוי בית המשפט להורות על עריכת שימוע בדיעבד וזאת בבחינת ריפוי הפגם, כך שעל המאשימה לשמוע טענותיו של המבקש בלב שלם ובנפש חפצה ואם יש ממש בטענותיו לבטל את כתב האישום. ניתן למצוא בפסיקה שתי מגמות, כך למשל ניתן למצוא בפסיקה החלטות שהורו

על ביטול כתב אישום ראו : ת"פ (ירושלים) 5286/05 **מדינת ישראל נ' יונתן** (18.9.07); תפ"ח (ת"א) 1013/08
מדינת ישראל נ' גבריאל (26.2.08) ; 26848-11-10 ; ת"פ 26848-11-10 **מדינת ישראל נ' חאלד דוויק**
(13.3.14); ת"פ 35953-06-14 **מדינת ישראל נ' ימיני** (28.12.14); ת"פ 15352-06-14 **מדינת ישראל נ'**
מונסון (24.12.14); ת"פ 4456-01-17 **מדינת ישראל נ' שריף מזאריב** (12.9.17); ת"פ 4974-08-17 **מדינת**
ישראל נ' יעקב פדלון (14.6.18).

מנגד, ישנן החלטות שהורו על שימוע בדיעבד בעודו של כתב האישום תלוי ועומד ראו: ת"פ (ירושלים) 29311-02-13
מדינת ישראל נ' שבתי (11.9.13); עמ"ת (מרכז) 22305-03-13 **מדינת ישראל נ' ז'ורנו** (13.3.13);
58650-01-14 (רח') **מדינת ישראל נ' פלקה** (21.10.14); ת"פ 50906-08-15 **מדינת ישראל נ' בן יצחק ואח'**
(16.4.19); ת"פ 44785-07-17 **מדינת ישראל נ' שרון רביב** (27.3.19).

10. לעניין זה ראו בש"פ 984/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 25.2.2010):

" זכות השימוע נתונה לחשוד בשלב שבו טרם הוגש נגדו כתב אישום, ולא לאחר הגשתו. אין דומה
שימוע ביחס לכתב אישום שטרם הוגש, לשימוע הנערך לאחר הגשתו. אין דומה שימוע לפני מעשה,
לשימוע בדיעבד, בעוד כתב אישום תלוי ועומד. מאחר שבמקרה זה השימוע יערך בעוד כתב האישום
עומד בעינו, נדרשת פתיחות מיוחדת מצד גורמי התביעה להאזין לטיעוני העורר. ראוי כי השימוע יהווה
הליך טיעון ממשי שיביא להערכה מחודשת של מלוא השיקולים הרלבנטיים בידי התביעה, תוך נכונות
להאזין לדברים בנפש חפצה ומתוך פתיחות לקלוט ואף להשתכנע, במקום שיש בדברים ממש (בג"צ
554/05 אשכנזי נ' מפכ"ל המשטרה, פ"ד ס(2) 299 (2005); בג"צ 4175/06 הרב אלבז נ' היועץ
המשפטי לממשלה (6.6.2006)).

11. בנסיבות העניין אני סבורה כי טיבו של הפגם מוביל למסקנה כי יש להורות על ביטול כתב האישום ולאפשר שימוע
מבלי שתלוי ועומד כתב האישום כנגד הנאשמת. מובהר כי אין בביטול כתב האישום כדי למנוע מהמאשימה להגיש
כתב אישום לאחר שימוע שייערך לנאשמת.

5129371

54678313 לאור האמור, אני נעתרת לבקשת ב"כ הנאשמת ומורה על ביטול כתב האישום ועל ביטול הדין
הקבוע ליום 13.1.20.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים

ניתנה היום, כ"א כסלו תש"פ, 19 דצמבר 2019, בהעדר
הצדדים.
עמוד 3

